

Ádám Tamás

Vecsernyekor kopog az eső a balkonon és haikut ír sárga levelekre az ősz

Vecsernyekor kopog az eső a balkonon
és haikut ír sárga levelekre az ősz
mint modern költők / játszanak elcsent
műfajokkal / mert haiku nélkül nem ősz
az ősz és nem költő a költő / kopogja az eső(.)
Babits szigorú tekintettel ül a balkonon
miért e mély tekintet mester(?) vecsernyekor
illő mosolyogva fogadni a haikut / főleg
ha eső írja sárga levelekre / cintányért
zendítenek az alkonyba vesző madarak
szárnyai / jó ebben a tartományban
csak halottaink sárga kezei zavarnak kissé
mikor átnyúlnak a lombját vesztett
gallyakon / kopog az ősz a balkonon
és haikut ír mint a modern költők
vecsernyekor

Hársfaágak kopott árnya

A nagy hohenstaufti császárok
zöld hóban örökítették meg
lábnyomukat / ketten a vérpadon
pihenték ki a homály bársonyát

Walter von der Vogelweide
könnyű tolla meg csak fut tovább
hársfaágak kopott árnyában
fürdik egy holló / szálanként
őszül a fű(;) nehezen viseled
a kettészakadt harmóniát

fülledt délutánokon hársfák
kérget főzik combos lányok
a kevert illatokat zsebre teszed
előjönnek majd verseidben

a szélmalom forgó csontváza
már megint neked integet
és a távolban oly' hatalmasnak tűnnek
a levágott napraforgófejek

micsoda mulatság van itt
Walter von der Vogelweide(?)
halálba táncoló asszony csókra
nyújtja kezét / úgy marad
te mosolyogva lépegetsz tova

Majdnem tökéletes vagy / csak szakadt harisnyatartód fekete árnya riaszt

Majdnem tökéletes vagy
csak szakadt harisnyatartód
fekete árnya riaszt
húsod kemény / harangokat
kongató kavics / harangokat
félreverő kő / rúzsod íve
delfinek röpte / hajadból
gesztenyék zuhognak / elrakom
a koppanásokat / ágydeszkánk
jajgat / a darazsak betörnék
az ablakot / hogy pillanatot
zizzenjenek feszes hasadon
én meg elfáradok hosszú
combodon / valami zavar
ebben a nyújtott őszben

szép vagy majdnem tökéletes
csak szakadt harisnyatartód
fekete árnya riaszt